

Ikaros

Björn Afzelius

När jag tänker tillbaka på min barndom
ser jag skräckbilder tydligast av allt.
Ja, dom gånger dom skrämde eller slog mej
är dom minnen som hårdast sitter fast.
För som barn tar man kärleken för given;
allting annat är mot ens natur.
I den stund man tar steget ut i livet
är man bara ett tillgivet djur.

Ändå står snart dom vuxna där och pekar
ut den riktning dom tycker man skall ta.
Alla drömmar dom själva har förvägrats
vill dom förverkliga genom sina barn.
Är man lydig belönas man och hyllas,
revolterar man mister man allt.
Ingen älskar ett barn som inte lyckas,
ingen älskar ett barn som är stärkt.

Men vem besitter förmågan att veta
vad som ryms i en ny individ?
Och vem kan säj' till nån annan hur lyckan ser
vem kan säj' vad nån annan vill bli?

Låt dina blommor slå rot där det finns jordmån
låt dina växter få leva där dom trivs.
Lås inte in dina plantor i et drivhus,
låt dom få slippa ett onaturligt liv.
Låt den du älskar få pröva sina vingar,
en dag så flyger din älskade rätt.
Vill du bli respekterad av din avbild
får du visa din avbild respekt.

Vi er der for deg

